

wali niemal wszędzie za kandydatami niemieckimi.

Przytoczyliśmy tego wszystkiego szczegóły a ile ich do nas nie doszło, choć wiedzą o nich doskonale nasi wyborcy, i sądzimy, że zrobią z nich należyty użytek, bo tak im nakazuje nie tylko wzgląd na przyszłe wybory, ale i obowiązek obywatelski i godność narodowa. Nacisk ten organów rządowych niewątpliwie zrobił swoje mianowicie w tych miejscowościach, gdzie dworu polskiego nie ma, gdzie zgola brak rady polskiej i poparcia polskiego.

Dalej nie małą rolę grały w obecnych wyborach rozmaite wieści, jako to, że rząd pragnie zmniejszyć stopę podatków, w skutek czego ktoś pragnie tej ulgi, winien głosować za rządem czyli na niemieckiego kandydata. Bałamuctwo to również robiło swoje w stronach, gdzie należytego a rozjaśniającego odczynnika nie było.

Oto mniej więcej przyczyny zewnętrzne, które na poszczególny i ogólny rezultat wyborów wpłynęły. Bylibyśmy jednak niesprawiedliwi i źlebyśmy służyli sprawie publicznej, gdybyśmy zamilczeli i o tych, które z nas wpłynęły a które się nie mniej na rezultacie wyborów szkodliwie odbiły.

Do takich przedewszystkiem zaliczamy brak ciągłej agitacji. Zrywamy się, jak zwyczajnie we wszystkich sprawach, gorączkowo, na krótki czas; potem oddajemy się najzupełniejszej beczynności. Do wyborów też przystępujemy najwcześniej na parę zaledwie dni przed terminem ich odbywania się, a nawet panuje w tym względzie prawie powszechnie opinia, że wcześniej nie należy się niemi zajmować, bo to praca daremna. Cała zaś agitacja zwykła się ograniczać na prostym postawieniu kandydatów na posłów a dalej, na rozdaniu wyborcom kartek. O innej jakiejś agitacji ani się śni, choć dzienniki nawołują do niej ciągle, choć wskazują, jaką rzeczywistość być powinna. Temu to brakowi ciągłości pracy wyborczej, tej gorączkowości nadto praktykującej się agitacji wyborczej przypisujemy w wielkiej części rezultat nieodpowiedni stosunkom narodowościowym w Księstwie.

Dalej przyczyną powyższego rezultatu jest niedostateczność organizacji wyborczej. — W ustroju jej jest co najmniej pewna luzność. Istnieją wprawdzie komitety wyborcze, ale nie mają odpowiedniej liczby organów, za pomocą którychby działały, nie mają ich w każdej miejscowości, ztąd znaczna liczba wyborców pozostaje bez odpowiednich wskazówek a często bez świadomości, o co rzeczywiście chodzi i jak koniecznie jest rzeczą na rodaka głosować.

Wreszcie nie wszędzie, zwłaszcza inteligencja spełnia obowiązek, jaki na niej ciąży, a ciąży obowiązek przodowania wszędzie i na każdym miejscu i dawania z siebie dobrego przykładu. Przed lokalami i w lokalach wyborczych nie ma jej, stoją tam tylko niewzruszenie ci, którzy nie mają tyle świadomości rzeczy, aby dać skuteczny odpór inteligencji niemieckiej, która właśnie, jak słusznie, najczynniejszą jest w agitacji i która nie uważa sobie za ułudzenie nią się zajmować. Przekonał się o tym w Poznaniu — przed lokalami i w lokalach wyborczych była czynną sama inteligencja niemiecka — naszej wcale nie widzieliśmy.

Oto są pokrótce przyczyny — które nie sprowadziły takiego rezultatu, jaki ze względu na dane miejscowe i stosunki lokalne powinien

był wypaść i jakiego też mieliśmy prawo się spodziewać.

Cóż w obec tego czynić należy? Oto pracować i starać się, by na przyszłość usunąć te powody i przyczyny, które wpłynęły przy przeszłych jak i obecnych wyborach na rezultat nie zbyt dla nas pomyślny. Żeby je zaś usunąć, konieczną jest ciągłość pracy i na to też szczególniejszy nacisk kładziemy. Ta ciągłość tém jest konieczniejszą, ile że nas mogą znów zaskoczyć niespodziewanie wybory, jak obecnie miało miejsce — a wreszcie już dziś przepowiadają, że w niedługim czasie i sejm pruski może być rozwiązany. Aby zaś praca wyborcza należąca była proowadzoną, niezbędną jest statystyka wyborcza. W tym celu postaraliśmy się o statystykę już z jednego okręgu wyborczego, mianowicie babimostko-międzyrzeckiego i takową w jednym z poprzednich numerów Dziennika ogłosiliśmy. — Z innych okręgów również się o to samo postaramy i w piśmie naszym oglosimy. Na zasadzie tych danych będzie znanym stan obecny, z czego wypływa obowiązek, aby to, co jest, i nadal w szeregach narodowych utrzymać a nadto, — co dziś dla rozmaitych przyczyn nie stało, powołać do nich; to, co drzemię w nieświadomości, rozbudzić do życia i świadomości obywatelskiej, to, co lekkie wreszcie, natchnąć odwagą. Zadaniem to powinno być tak władz naszych wyborczych, jak nie mniej wszystkich ludzi dobrej woli. Do rozbudzenia i powołania tych sił, które dziś stoją po za szeregami narodowymi, uważamy za pierwszy środek zaprowadzenie wszędzie organizacji wyborczej, to jest pomianowanie wszędzie mężów zaufania. Zamianowawszy ich, należy im nakazać przedewszystkiem sporządzenie list wyborczych. Mając takie listy wyborcze, będą dopiero w możności należytego sprawdzenia list urzędowych wyborczych, tej najpryncypalniejszej podstawy wyborów. Bez tego wiecznie będziemy wyrzekali na niedokładność list wyborczych i wiecznie będziemy tą niedokładnością bici.

Dalej należy odbywać nieustające wiece — wiece kształcące i podnoszące świadomość polską i obywatelską ludu polskiego. Odbywać je szczególniejsze w miejscowościach, gdzie brak dworu polskiego i tej tradycyjnej opieki, w której lud nasz znajdował zawsze i pocziwą radę i skuteczną pomoc. — Gdy takie wiece prawidłowo staną na porządku dziennym naszych prac, nie spotkamy się z taką anomalią jak np. w Rokitnicy i innych miejscowościach, gdzie mimo że jest ludność polska, ani jeden głos na polskiego kandydata nie padł. Do tej pracy wszyscy stanąć powinniśmy i pozbyć się raz wstrętu do wieców i powiedzieć sobie: nowa broń przeciwników i z naszej też strony nową broń wywołać powinna. W obec ludu nie ma żadnych haseł stronnicych — nie ma owych śmiesznych wykrzykników, które jedno z pism tutejszych przywodzi: księżę, ratuj, bo w obec sprawy narodowej każdy jest obowiązany do ciągłej pracy a nie chwilowego tylko ratunku. I jeśli niektórzy z nas chowali się tylko na ten ratunek, jeśli z powodu nierozwinięcia przez nich należytej energii i pracy są miejscowości polskie, w których na Polaka nie głosowano, to źle się zasłużyli sprawie publicznej. Nie chcemy przecież przypuszczać, że tylko rwali się do walki z swemi — a nie stać ich było na walkę z wrogami naszej narodowości. Nie przypuszczamy też tego ani na chwilę i wclimy zapisać owe wykrzyki na karb pisma, które wyżej zwykle stawia stronnicy nad rzeczywiste potrzeby i wymogi narodowości.

Powtarzamy raz jeszcze, że potrzeba koniecznie wciąż odbywać wiece i na nich obok narodowego kształcenia ludu budzić w nim zarazem odwagę cywilną i pouczać, że żaden chlebobdawa nie ma prawa i nie może wymagać przeniewierzenia się i zdrady swjej religii i narodowości, że jeśli lud wypowie służbę podobnym chlebobdawcom, raz na zawsze pożegnają się z swemi zachciankami. Pouczyć lud, że nie my dla urzędników ale urzędnicy dla nas istnieją i że ci obowiązani są ściśle przestrzegać prawa i że każde nadużycie surowo jest karaniem.

Nie małą też przysługę w tym względzie oddać mogą obok wieców wszystkie pisma polskie a przedewszystkiem ludowe. Obowiązkiem przeciw tak władz naszych wyborczych jak wszystkich ludzi dobrej woli szerzyć ostatnie pomiędzy ludem. Nie tylko w każdej wiosce ale w każdym domu powinny się znajdować i światło i świadomość polską roznosić.

Gdy to wszystko wejdzie w życie, gdy to wszystko rozporządzą nasze władze wyborcze, gdy w tym duchu odezwać się do całego naszego społeczeństwa, gdy zgola zapanuje ciągła praca na tém polu a duch jedności, zgody i miłości dobra publicznego będzie nam wszystkim przewodniczył — w takim razie rezultat przyszłych wyborów nierównie będzie pomyślniejszym niż obecnych.

Takie na dziś nasze serdeczne pragnienie i gorące życzenie — zresztą o sprawie tej pomówimy jeszcze.

Wiadomości urzędowe.

Król nadał dotychczasowemu ambasadorowi przy dworze wiedeńskim, obecnemu wiceprezesowi ministerstwa stanu, hr. zu Stolberg-Wernigero de pozwolenie do noszenia nadanego mu przez cesarza austriackiego wielkiego krzyża król. węgierskiego orderu św. Szczepana.

Sprawa wschodnia.

Po dokonanej wymianie ratyfikacji traktat berliński nabył mocy obowiązującej a strony interesowane mogą obecnie przystąpić już do przeprowadzenia traktatu. Naprzód idzie o złożenie komisji, mającej się zająć uregulowaniem granic, która bardzo obszerne swe prace zaledwie zdola ukończyć za lat kilka; dalej ma być złożoną międzynarodowa komisja w Filipopolu celem wypracowania w przeciągu trzech miesięcy statutu dla Wschodniej Rumelii a w końcu zostanie wysłana do Tirnowy komisja konsularna, która otrzyma przeznaczenie kontrolowania komisarza rosyjskiego, mającego kierować rządem prowizorycznym aż do wypracowania przez bułgarskie zgromadzenie notabłów konstytucji bułgarskiej.

Z Londynu donoszą, że ze strony Anglii został mianowany członkiem komisji dla zorganizowania Wschodniej Bułgarii sir Drummond Wolff. Sir Wolff, który rozpoczął swoją karierę r. 1846 w urzędzie zagranicznym i do r. 1859 zajmował w tym urzędzie różne stanowiska, został w pomienionym roku mianowany sekretarzem lorda nadkomisarza dla wysp jońskich i brał do r. 1862 udział w różnych komisjach, zajmujących się zbadaniem spraw wżwój wymienionych wysp. R. 1864, z którym wyspy jońskie dostały się do Grecji, opuścił służbę publiczną. Od r. 1874 zasiada w izbie niższej.

Z Petersburga telegrafują, że wkrótce powróci tam z San Stefano generał Totleben, a miejsce jego zajmie generał Kaufmann.

Z pod Carogrodu donoszą o przygotowaniach do przewozu wojsk rosyjskich do Odessy. Na razie ma być przewiezionych sto tysięcy ludzi. Znaczne siły pozostaną jeszcze w pobliżu Carogrodu i w Bułgarii do jesieni.

Według Presse nastąpić ma wkrótce budowa kolei żelaznej Sistow-Tirnowa. Projektowane są także budowy pałaców dla rządu i księcia bułgarskiego. Przedsięwzięcia budowy jest Poljaków.

Ambasador angielski Layard przyjmował deputacją powstańców rhodopskich, którzy wręczyli mu memoriał oświadczając w nim w imieniu powstańców, że nie zaniechają oporu przeciw okupacji rosyjskiej.

W Rumelii zanośli się na nowy zatarg, który miał już nawet swoje krwawe początki, pomiędzy Bułgarami a tymi muzułmanami, którzy z emigracji powracali do swoich dawnych siedzib i na swoje grunta. Grunta te poprawiali i poobsiwiali w ich nieobecności Bułgarzy, a kiedy nadeszły żniwa, chcieli teraz z nich cały sprzęt zabrać dla siebie, na co znów nie chcieli bo i nie mogli dobrowolnie zezwolić muzułmanom, jeśli nie mieli w własnych domach i na własnej ziemi z głodu poumierać. Spór o to zaczął już w krwawe przedchodzą starcia. — Generał Lepiński, gubernator Adrianopola, rozstrzygnął go w ten sposób, że połowę sprzętu z pól przez siebie obsianych zabiorą Bułgarzy, druga połowa oddana będzie na składy rosyjskie, a za to władze rosyjskie podejmują się żywić emigrantów, którzy mają być z tego zadowoleni.

Z Cetyni donoszą, że przybył tam „w nieznaną dotychczas misję“ generał Fadijew. Presse przypomina, że Fadijew spiskował przed kilku tygodniami w Niczu z ks. Milanem i że zawsze, ilekroć księstwa południowo-słowiańskie miały wziąć udział w akcyi, ukazywał się w Białogrodzie i Cetynii Fadijew. W związku z misją Fadijewa pozostaje zdaniem organu wiedeńskiego nieprzyjazna wieść dla Austrii postawa panslawistycznych dzienników w Rosji.

Okupacja austriacka.

O wypadkach na dolinie Bosny nie ma dzisiaj żadnych bliższych szczegółów. Urzędowa Wiener Abendpost zaznaczywszy, że z głównej kwatery korpusu XIII nie nadeszły żadne wiadomości, daje pogląd na ostatnie zajścia na dolinie Bosny, który tutaj w całej podajemy osobnie:

„Według depesz telegraficznych od komendy XIII korpusu armii, główna kolumna pokonawszy wielkie trudności i po naprawieniu z wielkim mozołem szkód zrządzonych w komunikacji przez oberwanie się chmury, posunęła się naprzód w dolinę Bosny. Ludność zajętych miejsc jest w ogóle zupełnie ujętą taktownem i przyjacielskiem zachowaniem się wojska a szczególnie klasa właścicieli ponieważ ruch wybuchy w Serajewie ma widocznie cechę komunistyczną.

Już dnia 1 sierpnia wysłał fm. Filipowicz z obozu pod Derbentem kapitan sztabu jeneralnego Milinkowicza ze szwadronem 7go pułku huzarów na rekonesans w dolinę Bosny, raz, aby mieć pewne wiadomości o stanie dróg wskutek burzy zepsutych, a powtóre, aby rozrzucić proklamacye w okolicach, przez które wojsko miało przechodzić i ludność na przybycie wojska przygotować. Oprócz tego wspomniany kapitan miał polecenie, aby w większych miastach jak Dobojo, Maglaj i Szepcze (Zepce) dowiedzieć się, jakie zasoby żywności tam się znajdują.

Kapitan Milinkowicz przybył 1 sierpnia do Dobojo, 2 sierpnia do Maglaj.

Wszędzie przyjmowany był na pozór z radością, szczególnie w Maglaju oświadczyli kaimakan, mezzlowie i najznakomitsi mieszkańcy, iż bezwarunkowo się poddają, za spokój w mieście ręczą i żywność w znacznej ilości dostawić przyobiecali. Ponieważ kapitan Milinkowicza doszły z różnych stron pogłoski, że w Zepcach organizuje się powstanie, mające na celu zamknięcie wozu dla marszu naszego wojska, chciał przeto, aby sprawdzić te pogłoski, posunął się naprzód ku Zepcom.

Bez przeszkody doszedł prawie do samego tego miejsca, lecz u wejścia powitany został strzałami z karabinów. Jeden oddział huzarów zsiadł z koni i gotował się do walki na broń palną, atoli kapitan spostrzegł zaraz, iż nie może pójść naprzód, cofnął się więc do Maglaj. Mieszkańcy tego miasta przedtem tak przyjaścisci, zamknęli tymczasem drogę między dwoma grupami domów, z których, jak nieminiej z obu brzegów rzeki rozpoczęli silny ogień krzyżowy na nadchodzący szwadron huzarów. Maglaj leży w wąskiej dolince na prawym brzegu Bosny, zamieszkuje go przeważnie Turcy i ma opuszczony zamek panujący nad doliną. Stronie pochyłości utrudniają bardzo zbrocenie w ulicy i zniewalają oddział wojska, iż musi iść prosto drogą tuż ponad Bosną. Szwadron huzarów musiał więc przejść w pośpieśnym marszu drogę obsadzoną przez uzbrojonych mieszkańców, przyczem, o ile dotychczas stwierdzono, poległo 70 huzarów. Reszta szwadronu z kapitanem Milinkowiczem i rotmistrzem Paczonia, z których każdy dwa

konie utracił, dotarła bez przeszkody do przodku naszych nad Usorą.

Fm. Filipowicz idzie dziś na Maglaj, mać opór i obsadzić miasto.

Maglaj leży na trzech pagórkach, w odległości 12 mil na dolinie Bosny, i jest miasteczkiem, w którego okolicy mieszkańców. Ma trzy meczety i jedną synagogę. Z meczetów należy do najpiękniejszych w okolicy ten w dyaryuszu swym, w którym swą do Bośni, pisze: „Przed Maglajem wznosi się soka skała, która tworzy pozycyją trudną do zdobycia.“

Zepce leży na lewym brzegu Bosny i jest miastem o 2000 mieszkańcach, w przodku mahometan. Zepce ma trzy meczety, w przodku punktem dla handlu drzewem i ztąd wysłano znaczne partie drzewa budowlanego do Austrii, jazy, nader łagodny klimat sprzyja wieloletniemu owocowaniu, lnu itd. Pod Zepce znajduje się rozwalony zamek, zdobyty i wysadzony w powietrze przez wojska ks. Eugeniusza cesarza w roku 1697 w czasie jego marszu do Serajewa. Od glaju do Zepce jest 2 1/2 mili.

Kosna, w pobliżu której pobity został cesarz, ska austriackie powstańców, leży na lewym brzegu Bosny między Dobojoem a Maglajem, około 12 mil od Kosny na południe pierwszego a 1 1/2 mil od ostatniego miejsca.

Opór, jaki napotkała armia okupacyjna, krwawe ofiary, jakie pociągnęła za sobą w drodze wodowal, jaki donoszą dzienniki wiedeńskie, zarząd wojskowy do wydania rozkazu do wojsk w ania dalszych trzech dywizyj i w celu stłumienia w zarodku powstania.

Półoficyalnie zaś donoszą z Wiednia:

„Krwawe starcia w Bośni i w okolicy wina i mianowicie zdradzieckie postępowanie szkańców Maglaju spowodują komendę wojskową użycia energicznych środków. Także przystąpi gabinet wiedeński energiczniej. Rolę w sprawie okupacji popadły w stagnacyję szczerości Porty.“

Dotychczasowy bieg wypadków na dolinie Bosny okupacyjnej, pisze Neue Presse, w całym nieszczęsnym rekonesans pod Maglajem zdowodnie, że nie mamy tutaj do czynienia z jakimś zakusami wzniesienia powstania, lecz z czynnym organizowaniem zbrojnym oporem. Powstanie instynktowo, że opór z ich strony na dolinie Bosny w okolicy ujścia Bosny na nicby się nie przydał, dobrze zorganizowanych wojsk regularnych, przeto walkę tam dopiero, gdzie teren wygoda ich sprzymierzeńcom, gdzie mały lecz zdeterminowany oddział na wszelkie widoki powstrzymanie sił nieprzyjacielskich. Fakt, że wojska austriackie w pierwszych dniach okupacji nie natrafiły nigdzie na opór, usiłują potrosze czujność dowódców. Sztabszresztą zdawał się zapomnieć, co powiedział w tam, gdzie ukazuje ci się jeden turban, przeto bezwzględne ukazanie się tysiąca, w przeciwnym razie nie byłby z pewnością wysłał szwadron bez dodania mu piechoty i artylerji na zrekonesans tak górzystego i pełnego wąwozów teren jest właśnie teren między Dobojoem a Zepczem, był cel wyprawy kapitała Milinkowicza, błąd strony naczelnego dowództwa, iż zezwolił na oddanie pięć mil od głównych sił oddziału kawalerji i wiał go wśród najnieprzyjaczliwszych okoliczności opiece niebios. Z telegramów pokazuje się, że Milinkowicz obsadził Maglaj jeszcze dnia 1 sierpnia 3 bm., przeto w sobotę wyruszył do Zepczy tutaj zniewolony do odwrotu, który tak miał być nym dla piątego szwadronu 7 pułku huzarów.

Narodni Nowiny podają w korespondencyjnym Brodu zarys programu jen. Filipowicza, co do stracy zajętych krajów. Generał miał oświadczyć kom brodzkim, że wszystko zostanie, jak było dotychczas i lud bośniacki wyszle, swych delegowanych do sejm, któremu on przewodniczyć będzie, a w oświadczeniu do woli i zyczeń ludu zmieniennie byłby w administracyja na nowo zorganizowana. Urządzący o ile szanować będą ustawy, pozostaną nadal w Turcy mogą opuścić kraj w takim razie dostaną przydział na drogę; Bośniacy będą przyjmowani w cesarskiej, a jeśli chcą emigrować, dostaną tabliczkę, mogą na drogę. Dziennik ten wspomina także, że po przejściu Sawy przyszło do małej utarczki z dziesięciu Turkami, przy czem trzech żołnierzy ckich raniono.

Również dzienniki rosyjskie otrzymują wiadomość, że w czasie przejścia wojska austriackiego przez to miasto strzelano w dzielnicach mieszkających do nich z okien, przy czem poległo kilkunastu.

Skąpe również są dzisiaj wiadomości z Serajewa i z ogowińskiej. Urzędowa Wiener Abendpost nie, że po obsadzeniu Mostaru przyjmował wwanowicz dnia 6 bm. deputacyją, w skład której weszli reprezentanci wszystkich trzech wyznań, dniu tego dnia odbył się uroczysty wchód wojskowy do miasta. Generał Jowanowicz zamieszkał w jego kadiego. Stan wojsk jest jak najlepszy.

O powstaniu w Mostarze pisze ten sam dziennik pod dniem 5 bm.:

Telegraf donosi, że i w Mostarze wybuchło powstanie, który sprowadził cały szereg krwawych i z którego wywiązała się walka uliczna. Obywatelska część wojska zbierała się z powstaniem, zaś tylko część opuściła miasto celem pozyskania czynnikiem austriackim dowodzi, że ruch ten powstanie, jest tendencyj politycznej i że motywa jego są me, co powstania w Serajewie. Ponieważ Jowanowicz maszeruje na Mostar, a ten oddalony ledwie o mil kilka od granicy austriackiej, przeto dźwiewać się rychelego stłumienia ruchu zbrojnego i podjęcia rządu samowładczego, który usiłują Mostarze.

Główna kwatera na północ.

5 sierpnia. Wśród ulewnej deszczu ruszyliśmy nasze wczoraj rano dalej w pochód. Wydarzenia przemawiały za tém, że zetknęliśmy się z nieprzyjacielską brygadą górską generała Müllera z nieprzyjacielskiemu który zajął bardzo korzystne pozycye. Powołane zostały w ogień dwa bataliony 7 pułku huzarów na lewym brzegu Bosny i dwa bataliony 7 pułku huzarów na prawym brzegu. O godzinie 7 wyrzucono nieprzyjacielski który poniósł znaczne straty, poczem wojsko austriackie zaciągnęło obóz na zdobytych stanowiskach. Wojska austriackich są bardzo nieznaczne.

Bród, 6 sierpnia. W Bośni został stan doraźny. W potyczce pod Maglajem mieliśmy także artylerję. Kilku bégów tureckich użył całego swego wpływu dla przywrócenia i dali Austryakom zakładników.

Carogrod, 6 sierpnia. Liga bośniacka

Wybrała trzech dowódców: Hadzi Loje... Aziza Stupera dla Liwna, bega Hadzi...

NIEMCY.

Berlin, 7 sierpnia. Germania żadnych... podaje wagę co do rokowań ks. Bismarcka...

Wobec tego, że Kurya rzymska wzięła... w Kissingen i konferowaniu tamże...

Wobec tego, że Kurya rzymska wzięła... w Kissingen i konferowaniu tamże...

wne dzienniki a mianowicie Magdeburger Ztg... podane własnym interesem chciałyby osłabić...

Rozpoczęte w poniedziałek konferencye... ministrów skarbu w Heidelbergu mają...

Socyalisci berlińscy poszli za przykładem... fabrykantów i chlebobadawców i postanowili...

AUSTRIA I WĘGRY.

* Wiedeń, 7 sierpnia. Z Cieplice telegrafują... pod dniem 7 bm., że przybył tam o godzinie 8...

W Węgrzech odbywają się, jak wiadomo... wybory. Dotychczas znanym jest rezultat z 163 miejsc...

Naważniejszą wiadomością jest wiadomość... o upadku ministra Tiszy w Debreczynie, a zatem w...

FRANCYA.

* Paryż, 6 sierpnia. Delegowani lewicy... i izby deputowanych czyli wyborczy komitet...

„Paryż, 5 sierpnia. Drodzy współobywatele!... Z początkiem przyszłego miesiąca stycznia...

Wobec tego, że Kurya rzymska wzięła... w Kissingen i konferowaniu tamże...

będą wybrani, natenczas skoncentruje na nich... wasze, puszczając mimo wszelkie predykcje...

Prezydent rzeszypolitej, marszałek Mac Mahon... przybędzie w piątek z Trouville do Paryża...

Eskaadra pancerna na kanale La Manche... pod dowództwem kontradmirała Amet dla...

Od dni kilku świętują dorózkarzy tutejszej... Compagnie des petite voitures a i inni jeszcze...

W departamencie północnym rozpoczęło się... bezrobocie pomiędzy górnikami dziś na nowo...

Mała liczba kobiet, które za zasługi... zostały orderem legii honorowej, powiększona...

W Macon odsłonięty zostanie dnia 15 bm... pomnik poety i polityka Alfonsa Lamartine...

RUMUNIA.

* Z Bukaresztu donoszą, że odstąpienie... Besarabii Rosji nastąpi 20 sierpnia...

Telegramy.

(Z biura Wolfa.)

London, 7 sierpnia. Lordowie Beaconsfield... i Salisbury przyjmowali wczoraj liczną...

Ostatnie telegramy.

(Z biura Wolfa.)

Elberfeld, 8 sierpnia. Przy wyborach... ściślejszych wybranym został socyalista...

OŚWIATA LUDOWA.

Do kasy Towarzystwa oświaty ludowej... wpłynęło ze skarbonki będącej w składzie...

Stefan Cegielski, podskarby Towarzystwa... i okręgowy na miasto Poznań.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE I POTOCZNE.

POZNAŃ, 8 sierpnia.

* Na wczorajszym targu zabrano... znaczną ilość mięsa wieprzowego...

* Doniesienia policyjne. Zgubiono... chustkę kaźmirkową w czerwone pasy...

* Wydział karny tutejszego sądu... powiatowego rozstrzygnął dnia onegdajszego...

* Rozporządzenie policyjne o... ruchu przemieszczania się...

* Na odbytych dnia 6 b. m. w... Wolsztynie jarmark dostawiono wiele bydła...

miast wiele było koni, których jednak... nie kupowano. Zboża również...

* Wydział karny sądu powiatowego... w Pile skazał dnia onegdajszego...

* Wiedle prawa o polowaniu... z dnia 26 lutego 1870 r. wolno...

* Miasto Genua otrzymało w... tych dniach od pp. Lurgi i Giambattista...

* Jako curiosum podajemy... odczytany w niedzielę...

* Polaki! Na Wtorek 30tego... July jest taki duży Sejmik...

* Krakowskie Towarzystwo... sztuk pięknych daje w tym roku...

* Kalendarz. Jutro w piątek... dnia 9 sierpnia...

* Wschód słońca o godzinie... 4 minut 32, zachód o...

Dnia 9 sierpnia 1506 śmierć... króla Aleksandra. — 1647 śmierć...

PRZYBYLI DO POZNANIA

dnia 8 sierpnia.

BAZAR. Żółtowski z żoną... z Nekli. Hr. Romer z rodziną...

HOTEL PARYŻSKI. Peickert z... żoną z Jerzykowa. Chrzonoński...

HANDEL, PRZEMYSŁ I GOSPODARSTWO.

Giełda poznańska, 8 sierpnia.

(W.) Poznań, 8 sierpnia... (Sprawozdanie giełdowe.) Stan powierza: piękny...

Cena wypowiedziana... Wypowiedziano — ctr. na sierpień...

Cena wypowiedziana... Wypowiedziano — litrow, na sierpień...

(W.) Poznań, 8 sierpnia. Ceny... mąki. Pszena nr. 0 i 1...

Kursa telegraficzne.

SZCZECIN, 8 sierpnia 1878.

Table with exchange rates for Szczecin, including items like 'Pszemica trzyma się' and 'Ołowita słabo'.

BERLIN, 8 sierpnia 1878.

Table with exchange rates for Berlin, including items like 'Pszemica słabo' and 'Ołowita słabię'.

